

[Ikast]

imod dagsordenen, idet vi mener, det er en indblanding i ministeransvarlighedsloven.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Man kan undre sig over, at regeringen i den grad overlader hele miljødebatten til os andre. Men det gør den åbenbart, og nu har man virkelig fået etableret det her som et gulvtæppe, et stort, fedt gulvtæppe. Og så kan man stå dér i sit eget støv og overhovedet ikke rokke sig ud af stedet.

Det, vi sagde, var: Var det ikke en idé, at vi for en gangs skyld undersøgte, om alle de flotte ord havde noget som helst at gøre med det, vi faktisk foretager os? Hele den danske trafikpolitik står i en masse rapporter; det ved hr. Ikast også godt, for der kommer rapport på rapport på rapport, og det har ikke en pind at gøre med det, der sker i virkeligheden. Var det ikke på tide nu – men det er det åbenbart ikke for regeringspartierne – at man begyndte at lave et koblingspunkt? Jeg forstår det ikke.

Og så vil jeg lige sige, at jeg egentlig godt ville have hr. Ikast til at forklare mig, hvorfor det skulle være i strid med grundloven, at vi beder om at få en vurdering af de miljømæssige konsekvenser af det, vi beslutter i Folketinget.

Svend Erik Hovmand (V):

Ingen kan være i tvivl om, at vi fra Venstres side betragter miljøhensynet i forbindelse med trafikken med megen alvor, og at vi står bag regeringens Brundtlandreddegørelse, sådan som det også kom til udtryk under den debat, som vi havde her i Tinget for kun 2 måneder siden.

Trafik og miljø er meget vigtige forhold, fordi trafikken tegner sig for en dominerende del af samfundets luftforurening og støjforurening og også på anden måde indebærer en miljømæssig belastning. Det er netop derfor, at der gøres så meget ud af sagen både i regeringens Brundtlandreddegørelse, i beslutningerne om udarbejdelse af en trafikplan i Danmark og i beslutningen om gennem en fællesnordisk indsats at være så fremsynet som muligt.

På baggrund af disse mange forskellige initiativer, som allerede er sat i gang, må man spørge sig selv, hvad egentlig hensigten er med denne forespørgsel ud over at give fru Margrete Auken anledning til at holde den tale, som hun har holdt så mange gange før ud fra devisen:

Miljø er noget, som interesserer folk, det må vi lave en debat om.

Storm P. sagde engang: »Alle taler om vejret, men ingen gør noget ved det.« Det er øjensynlig det, som har inspireret initiativtagerne til denne debat. Man har imidlertid helt overset, at regeringspartierne ikke bare ønsker at tale om miljøet ud fra et populistisk synspunkt, nej, vi er faktisk i fuld gang med at gøre noget ved det. Jeg kan nævne en stribe eksempler på initiativer, der allerede er taget, af betydning for trafik og miljø, men skal blot fremhæve nogle enkelte ved denne lejlighed: sagen om katalysatorer, blyfri benzin, elektrificering af jernbaner, de såkaldte § 40-veje, udbedring og udbygning af cykelstier osv., alle sammen eksempler på ting, der er sket, og som har positiv miljømæssig effekt.

Men herudover er regeringen som sagt i fuld gang med at undersøge mulighederne for mere vidtgående initiativer. Det sker i forbindelse med trafikhandlingsplanen i lyset af Brundtlandkommissionens rapport, det sker i Nordisk Ministerråds regi, og det sker på mange andre områder i statslige styrelser, i Direktoratet for DSB, i amterne, i kommunerne. Fru Margrete Auken må erkende, at Danmark faktisk er langt fremme i disse spørgsmål i forhold til mange andre lande, og initiativtagerne til denne debat må altså væbne sig med en smule tålmod, indtil udvalgene har gennemarbejdet deres forslag til saglige problemløsninger, i stedet for at bruge Folketingets tid på diskussioner ud fra rent populistiske synspunkter.

Vi kan af samme grund ikke deltage i nogen dagsordensdiskussion her.

Knud Lind (FP):

Man kunne indledningsvis sige, at det, at en norsk minister har været ude på en skatteyderbetalt jordomrejse og har fået skrevet nogle tanker ned i en bog på en 300–400 sider, bødes der for i det danske Folketing den ene gang efter den anden.

Jeg fik i går at vide af en, der havde været her i mange år, at før i tiden havde man 2-3 forespørgselsdebatter i Folketinget, altså om året, og det var faktisk noget, man tog ret alvorligt. Desværre er det ikke sådan i dag, for SF bruger forespørgselsdebatterne som en slags socialistisk tidsfordriv. Man får mistanke om, at debatterne udelukkende bliver brugt af SF til at